YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2005 *

Asiassa T-94/04,

Euroopan ympäristötoimisto (EEB), kotipaikka Bryssel (Belgia),

Pesticides Action Network Europe, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), kotipaikka Geneve (Sveitsi),

European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT), kotipaikka Bryssel,

Stichting Natuur en Milieu, kotipaikka Utrecht (Alankomaat), ja

Svenska Naturskyddföreningen, kotipaikka Tukholma (Ruotsi),

edustajinaan asianajajat P. van den Biesen, G. Vandersanden ja B. Arentz,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään B. Doherty, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukee

Syngenta Ltd, kotipaikka Guildford (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan solicitor C. Simpson ja barrister D. Abrahams,

väliintulijana,

jossa vaaditaan neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta parakvatin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena 1 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission direktiivin 2003/112/EY (EUVL L 321, s. 32) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja I. Pelikánová,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 91/414/ETY

1 Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) 4 artiklassa säädetään yhteisistä oikeudellisista edellytyksistä ja menettelystä, joita sovelletaan, kun hyväksytään kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen, tarkistetaan lupia sekä peruutetaan ne. Kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetään, että hyväksyä voidaan ainoastaan sellaiset kasvinsuojeluaineet, joiden tehoaineet luetellaan liitteessä I.

2 Direktiivin 91/414 5 artiklassa säädetään edellytyksistä tehoaineiden sisällyttämiselle liitteeseen I. Tämä sisällyttäminen on mahdollista ainoastaan silloin, kun tieteellisen ja teknisen tietämyksen taso huomioon ottaen voidaan olettaa, että tiettyä tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet täyttävät tietyt edellytykset, jotka osoittavat, ettei niillä ole haitallisia vaikutuksia ihmisten ja eläinten terveyteen eikä liioin ympäristöön.

3 Direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat mainitun direktiivin 4 artiklan säännöksistä poiketen siirtymäajan kuluessa sallia, että niiden alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen eli 26.7.1993 jälkeen.

4 Niiden kasvinsuojeluaineiden, joihin direktiivin 8 artiklan 2 kohdan poikkeussäännöstä sovelletaan, sisältämät tehoaineet tutkitaan asteittain komission käynnistämän työohjelman mukaisesti.

Asetus N:o 3600/92

5 Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun komission työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, s. 10) 5 artiklassa säädetään, että komissio laatii luettelon arvioitavista tehoaineista ja nimeää jokaisen tehoaineen osalta kertomuksen antavan jäsenvaltion.

6 Asetuksen N:o 3600/92 6 ja 7 artiklasta seuraa, että kertomuksen antajaksi nimetyn jäsenvaltion on arvioitava asianomainen tehoaine ja toimitettava komissiolle asiakirjan arviointikertomus, joka sisältää suosituksen tehoaineen sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I tai ryhtymisestä muihin toimenpiteisiin, kuten tehoaineen poistamiseen markkinoilta.

7 Komissio antaa siten elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuus-viranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) 58 artiklan mukaisesti perustetun elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean tehtäväksi tutkia asiakirja ja kertomus.

8 Asetuksen N:o 3600/92 muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1199/97 (EYVL L 170, s. 19) lisätyssä 7 artiklan 3 a kohdassa säädetään, että komissio esittää komitealle luonnoksen, joka voi olla useanlainen. Jos luonnoksessa ehdotetaan tehoaineen sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I, kyseessä on direktiiviluonnos. Jos taas luonnoksessa ehdotetaan tehoaineen kannalta kielteisiä päätöksiä, kyseistä tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttaminen mukaan luettuna, komissio voi esittää luonnoksen jäsenvaltioille osoitetuksi päätökseksi.

Asian tausta

9 Kantajia on käsiteltävänä olevassa asiassa kuusi. Ensimmäinen kantaja on Euroopan ympäristötoimisto (EEB), joka on Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, jonka sääntömääräisenä tarkoituksena on edistää ympäristön suojelua ja säilyttämistä Euroopan unionin maissa. EEB osallistuu komission neuvoa-antavista toimielimistä Kasvien terveys -nimiseen pysyvään työryhmään ja Maatalous ja ympäristö -nimiseen neuvoa-antavaan komiteaan. Kantaja on myös European Habitats Forumin jäsen, ja tästä johtuen sillä on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) tarkoitettu osallisen ja tarkkailijan asema.

10 Toinen kantaja, Pesticides Action Network Europe, on Ison-Britannian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jonka tarkoituksena on edistää torjunta-aineiden kestäviä vaihtoehtoisia käyttötapoja. Kantaja osallistui komission 4.11.2002 järjestämään Stakeholders' Conference on the Development of a Thematic Strategy on the Sustainable Use of Pesticides -nimiseen konferenssiin (Torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaisen strategian kehittämiseen osallisten konferenssi).

11 Kolmas kantaja, International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), on kansallisten ammattijärjestöjen kansainvälinen yhteisjärjestö, joka edustaa eri alojen, muun muassa maatalous- ja viljelyalan työntekijöitä. IUF:n sääntömääräisenä tarkoituksena on puolustaa kaikkien sen edustamien alojen työntekijöiden yleisiä ja erityisiä etuja kaikissa maissa. IUF kuuluu Euroopan ammatilliseen yhteisjärjestöön, jonka Euroopan unioni on tunnustanut ainoana Euroopan laajuisena moniammatillisena etujärjestönä.

12 European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT) on Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, joka on yksi IUF:n alueellisista haaroista. EFFAT osallistuu komission neuvoa-antavien toimielinten toimintaan, joihin kuuluvat Kasvien terveys -niminen pysyvä työryhmä ja Maatalous ja ympäristö -niminen neuvoa-antava komitea.

13 Viides kantaja, Stichting Natuur en Milieu (jäljempänä Natuur en Milieu), on Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu säätiö, jonka sääntömääräisenä tarkoituksena on "antaa ääni niille, joilla sitä ei ole" sekä turvata nykyisille ja tuleville sukupolville elinkelpoinen luonto ja terveellinen ympäristö. Mainittu säätiö on EEB:n jäsen.

14 Kuudes kantaja, Svenska Naturskyddföreningen (jäljempänä Naturskyddföreningen), on Ruotsin oikeuden mukaan perustettu yhdistys, jonka sääntömääräisenä tarkoituksena on yleisen mielipiteen aktivoiminen, luonnon- ja ympäristönsuojelua koskevaan päätöksentekoon vaikuttaminen sekä ekologisesti merkityksellisten vyöhykkeiden suojelemisen ja säilyttämisen hyväksi toimiminen. Naturskyddföreningen omistaa myös Kaakkois-Ruotsissa sijaitsevan Osaby-nimisen maatilan, jolla harjoitettava maataloustoiminta on täysin orgaanista. Kantajien mukaan alue, jolla Osaby sijaitsee, sekä alueella säilyneiden biotooppien ainutlaatuisuus tekevät siitä täydellisen elinympäristön direktiivillä 92/43 suojelluille sammakkoeläimille, kuten triturius cristatus ja rana arvalis.

15 Vuoden 1993 heinäkuussa joukko yrityksiä, muiden muassa Syngenta Ltd, ilmoitti komissiolle haluavansa sisällyttää parakvatin direktiivin 91/414 liitteeseen I.

16 Asetuksen N:o 3600/92 liitteessä I olevassa 83 kohdassa parakvatti mainitaan direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun komission työohjelman ensimmäiseen vaiheeseen kuuluvana aineena.

17 Kasvinsuojeluaineiden tehoaineiden luettelon vahvistamisesta ja esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä asetuksen N:o 3600/92 soveltamiseksi 27 päivänä huhtikuuta 1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 933/94 (EYVL L 107, s. 8) nimettiin Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta kertomuksen antavaksi jäsenvaltioksi parakvatin osalta.

18 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta esitti 31.10.1996 komissiolle asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännösten mukaiset arviointikertomukset ja vastaavat suositukset. Jäsenvaltiot ja komissio antoivat mainitun arviointikertomuksen tutkimisen elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean tehtäväksi.

19 EEB, Pesticides Action Network Europe ja Naturskyddföreningen pyysivät 12.6.2003 jäsenvaltioiden ympäristöasioista vastaavia ministereitä ja komissiota olemaan sisällyttämättä parakvattia direktiivin 91/414 liitteeseen I. EFFAT esitti saman pyynnön Euroopan unionin toimielinten jäsenille 25.9.2003.

Riidanalainen toimi

20 Komissio hyväksyi 1.12.2003 direktiivin 91/414 muuttamisesta parakvatin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena annetun direktiivin 2003/112/EY (EUVL L 321, s. 32; jäljempänä riidanalainen toimi).

21 Riidanalaisen toimen 1 artiklasta ja liitteestä seuraa, että parakvatti lisätään direktiivin 91/414 liitteeseen I. Riidanalaisen toimen liitteestä seuraa myös, että parakvattia voidaan käyttää ainoastaan kasvinsuojeluaineena ja että tietyt mainittua ainetta sisältävien tuotteiden levittämistekniikat ovat kiellettyjä.

22 Riidanalaisen toimen 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava riidanalaisen toimen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 30.4.2005. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle välittömästi ja sovellettava mainittuja säännöksiä 1.5.2005 alkaen.

23 Riidanalaisen toimen 3 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on tarkasteltava kaikkien parakvattia sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupia varmistuakseen siitä, että direktiivin 91/414 liitteessä I vahvistettuja, kyseistä tehoainetta koskevia edellytyksiä noudatetaan.

24 Riidanalaisen toimen 4 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltijat raportoivat viimeistään 31.3.2008 ohjausohjelman kautta toteutettavien riskinhallintatoimenpiteiden vaikutuksista ja parakvattivalmisteiden edistymisen toteutumisesta. Mainitun säännöksen mukaan jäsenvaltioiden on lisäksi viipymättä toimitettava nämä tiedot komissiolle. Riidanalaisen toimen 4 artiklan toisessa kohdassa säädetään, että komissio toimittaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle riidanalaisen toimen soveltamista koskevan raportin, josta käy ilmi, täyttyvätkö aineen sisällyttämistä liitteeseen I koskevat edellytykset edelleen, ja komissio voi ehdottaa kaikkia tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia, joihin voi tarvittaessa sisältyä myös aineen poistaminen liitteestä I.

25 Riidanalaisen toimen 5 artiklassa vahvistetaan mainitun toimen voimaantulon ajankohdaksi 1.11.2004.

26 Riidanalaisen toimen 6 artiklassa säädetään lopuksi, että mainittu toimi on osoitettu jäsenvaltioille.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

27 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 27.2.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä.

28 Vastaaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.5.2004 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan perusteella. Kantajat esittivät mainittua oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 30.7.2004.

29 Syngenta Ltd pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.6.2004 toimittamallaan asiakirjalla lupaa saada esiintyä oikeudenkäynnissä väliintulijana tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi mainitun väliintulohakemuksen 14.10.2004 antamallaan määräyksellä. Väliintulija ei toimittanut kirjelmäänsä asetetussa määräajassa.

30 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen toimen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

32 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen vaatimuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asiakirja-aineisto tarjoaa sille riittävät tiedot käsiteltävänä olevassa asiassa ja ettei ole tarpeen aloittaa suullista käsittelyä.

Riidanalaisen toimen luonnetta koskeva oikeudenkäyntiväite

33 Komissio huomauttaa, että EY 230 artiklan neljännessä kohdassa ei ole mitään mainintaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön mahdollisuudesta nostaa kanne direktiiviä vastaan. Kehottaessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen toimen kantajat vaativat näin ollen yhteisöjen tuomioistuimia jättämään huomiotta EY 230 artiklan neljännen kohdan sanamuodon. Joka tapauksessa riidanalaista toimea vastaan nostettu kanne on komission mukaan jätettävä tutkimatta direktiivien normatiivisuuden vuoksi.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että — toisin kuin komissio väittää — vaikka EY 230 artiklan neljäs kohta ei koske nimenomaisesti yksityisten direktiivistä nostamien kumoamiskanteiden tutkittavaksi ottamista, tällaisia kanteita ei voida jättää tutkimatta pelkästään tämän seikan perusteella (ks. asia T-321/02, Vannieuwenhuyze-Morin v. parlamentti ja neuvosto, määräys 6.5.2003, Kok. 2003, s. II-1997, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Lisäksi yhteisön toimielimet eivät voi evätä yksityisiltä tässä perustamissopimuksen määräyksessä annettua oikeussuojaa pelkästään kyseisen toimenpiteen muotoa koskevalla valinnalla (ks. asia T-84/01, Association contre l'heure d'été v. parlamentti ja neuvosto, määräys 14.1.2002, Kok. 2002, s. II-99, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Komission väite, jonka mukaan riidanalaisen toimen normatiivisuus on ristiriidassa sen kanssa, että mainittu toimi voisi olla yksityishenkilön nostaman kumoamiskanteen kohteena, on virheellinen. Oikeuskäytännöstä seuraa, että useimpiin asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin sovellettava lainsäädäntötoimi voi tietyissä olosuhteissa koskea suoraan ja erikseen tiettyjä niistä (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta; asia C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8949, 46 kohta ja asia T-43/98, Emesa Sugar v. neuvosto, tuomio 6.12.2001, Kok. 2001, s. II-3519, 47 kohta).

36 Riidanalaisen toimen luonnetta koskeva oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

Kantajien asiavaltuuden puuttumista koskeva oikeudenkäyntiväite

Asianosaisten lausumat

37 Komissio kiistää väitteen, jonka mukaan riidanalainen toimi koskee kantajia suoraan ja erikseen. Sen osalta, koskeeko riidanalainen toimi kantajia erikseen, komissio väittää, että lainsäädäntötoimi voi koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen ainoastaan, jos kyseinen päätös vaikuttaa kyseiseen henkilöön tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kyseinen henkilö erottuu kaikista muista ja se voidaan siten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok. 2004, s. I-3425, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Käsiteltävänä olevassa asiassa asia ei kuitenkaan ole näin.

38 Kantajat väittävät, että riidanalainen toimi koskee niitä suoraan ja erikseen.

39 Sen edellytyksen osalta, koskeeko riidanalainen toimi kantajia erikseen, kantajat väittävät, että se koskee niitä erityisellä tavalla, koska kaikkien kantajien tehtävänä on sellaisten keskeisten etujen puolustaminen, jotka ovat nyt esillä olevassa asiassa vaarantuneet, nimittäin ympäristön ja kansanterveyden suojeleminen. EEB, Natuur en Milieu ja Naturskyddföreningen ovat direktiivissä 92/43 tarkoitetulla tavalla aktiivisia toimijoita ympäristönsuojeluun ja luonnon säilymiseen liittyvissä asioissa, luonnonvaraisten lajien säilyttäminen mukaan luettuna. IUF ja EFFAT toimivat puolestaan aktiivisesti erityisesti maataloustyöntekijöiden etujen — heidän tervey-

tensä mukaan luettuna — suojeluun liittyvissä asioissa. Riidanalainen toimi vaikuttaa mainittuihin etuihin erityisesti, koska sillä rikotaan yhteisön oikeutta, ja se johtaa näin ollen mainittujen etujen suojelun "heikkenemiseen". Kantajat lisäävät, että riidanalainen toimi vaikuttaa erityisesti Naturskyddföreningeniin, jonka omaisuudensuoja on nyt esillä olevassa asiassa vaarantunut.

40 Kantajat väittävät toiseksi, että EEB:llä ja EFFAT:lla on kummallakin omalla alallaan erityinen neuvonantajan asema suhteessa komissioon ja muihin Euroopan unionin toimielimiin ja että Natuur en Milieu, Naturskyddföreningen ja IUF ovat täsmälleen samanlaisessa asemassa suhteessa muihin kansallisiin tai ylikansallisiin viranomaisiin ja että osa kantajista on sääntömääräisen tarkoituksensa mukaisesti nimenomaisesti vaatinut komissiota olemaan sisällyttämättä parakvattia direktiivin 91/414 liitteeseen I.

41 Kantajat väittävät kolmanneksi, että Alankomaiden oikeusjärjestyksen mukaan ympäristön ja luonnonvaraisen eläimistön etuja koskevien oikeussäännösten rikkomisen katsotaan koskevan Natuur en Milieuta suoraan ja erikseen ja että Ruotsin oikeuden mukaan asia on Naturskyddföreningenin osalta samoin.

42 Kantajat väittävät neljänneksi, että tehokasta oikeussuojaa koskeva vaatimus, prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaate sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus asetukseksi tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta EY:n toimielimiin ja muihin elimiin (KOM/2003/0622 lopullinen; jäljempänä ehdotus Århusin asetukseksi) edellyttävät niiden kanteen ottamista tutkittavaksi.

43 Kantajat väittävät ensinnäkin siltä osin kuin niille on tarpeen turvata tehokas oikeussuoja, että riidanalaisen toimen kumoamisella vältyttäisiin useilta monimutkaisilta, pitkiltä ja kalliilta lupamenettelyiltä eri jäsenvaltioissa. Kantajat väittävät, että jos niiden olisi käännyttävä kansallisten tuomioistuinten puoleen, ne joutuisivat valvomaan mahdollisten lupahakemusten jättämistä kaikissa jäsenvaltioissa, perehtymään niiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmään, joissa markkinoille saattamista koskeva lupahakemus olisi saatettu vireille, sekä nostamaan kanteet toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa. Lisäksi direktiivin 91/414 10 artiklan mukaisen vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen vuoksi sellaisten kantajien, jotka haluaisivat vastustaa parakvattia sisältävien tuotteiden saattamista markkinoille, olisi esiinnyttävä väliintulijoina kaikissa kansallisissa oikeudenkäynneissä. Lopuksi kantajat väittävät, että toisin kuin komissio väittää, kyse ei ole yksinomaan tarkoituksenmukaisuudesta, koska kansallisen tuomioistuimen on käytännössä lähes mahdotonta lausua riidanalaisen toimen pätevyydestä. Tästä seuraa kantajien mukaan, että kantajien käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen tehokkuuden kannalta on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 ja 13 artiklan, joita sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen EU 6 artiklan 2 kohdan nojalla, mukaisesti perusteltua, että kantajilla on oikeus nostaa nyt käsiteltävänä oleva kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

44 Prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen osalta kantajat väittävät ensinnäkin, että Syngentan kaltaisen parakvatin tuottajan riidanalaista toimea vastaan nostama kanne on otettava tutkittavaksi EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-112/00 ja T-122/00, Iberotam ym. vastaan komissio, 24.1.2001 antamasta määräyksestä (Kok. 2001, s. II-97, 79 kohta) ilmenee. Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6, 13 ja 14 artiklan mukainen prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaate edellyttää, että niillä asianosaisilla, joihin komission hyväksymällä toimella on vastakkaisia oikeusvaikutuksia, on samat mahdollisuudet käyttää oikeussuojakeinoja. Tältä osin kantajat lisäävät, että yhdistetyissä asioissa 10/68 ja 18/68, Eridania ym. v. komissio, 10.12.1969 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (Kok. 1969, s. 459), jonka mukaan yksityishenkilöille ei voida johtaa asiavaltuutta yksinomaan siitä, että ne ovat kilpailijan asemassa suhteessa niihin, joille riidanalainen toimi on osoitettu, on käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksetön, koska mainittu tuomio koskee sellaisia kilpailutilanteita, jotka käsiteltävänä olevassa asiassa puuttuvat kokonaan.

45 Kantajat väittävät lopuksi, että niiden kanne on otettava tutkittavaksi Århusin asetusta koskevan ehdotuksen perustelujen nojalla. Kantajien mukaan komissio katsoo mainituissa perusteluissa, että asiavaltuuden myöntäminen sellaisille eurooppalaisille ympäristönsuojelujärjestöille, jotka täyttävät tietyt mainitussa ehdotuksessa asetetut objektiiviset edellytykset, ei vaadi EY 230 artiklan muuttamista. Koska kantajat oman käsityksensä mukaan täyttävät mainitut edellytykset, tämä riittää komission esittämän väitteen perusteella asiavaltuuden myöntämiseen kantajille riidanalaista toimea koskevan kumoamiskanteen nostamiseksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan "luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen".

47 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen toimen 6 artiklasta seuraa, että mainittu toimi on osoitettu ainoastaan jäsenvaltioille. Kantajien on siten näytettävä toteen, että mainittu toimi, jota ei ole osoitettu niille, koskee niitä erikseen.

48 Oikeuskäytännöstä seuraa tältä osin, että sellaiset kantajat, joille toimea ei ole osoitettu, kuten asia on käsiteltävänä olevan asian kantajien osalta, voivat väittää mainitun toimen koskevan niitä erikseen ainoastaan, jos kyseinen toimi vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen

takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan siten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Näin ollen on tarkistettava, vaikuttaako riidanalainen toimi käsiteltävänä olevassa asiassa kantajiin niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia tai onko käsillä sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella kantajat erottuvat kaikista muista riidanalaisen toimen osalta.

50 Näyttääkseen toteen, että riidanalainen toimi koskee niitä erikseen, kantajat väittävät ensinnäkin, että mainittu toimi koskee niitä erityisesti, koska sillä on ympäristön ja työntekijöiden terveyden suojeluun kohdistuvia vakavia kielteisiä vaikutuksia, jotka ilmenevät mainittujen etujen suojelun heikkenemisenä. Naturskyddföreningeniä riidanalainen toimi koskee erityisesti lisäksi sen vuoksi, että se loukkaa mainitun yhdistyksen omaisuudensuojaa.

51 Ensiksi on todettava, että kantajat eivät täsmennä, millä tavoin riidanalainen toimi heikentää ympäristön ja työntekijöiden terveyden suojelua, eivätkä ne esitä mitään konkreettista aineistoa Naturskyddföreningenin omaisuudensuojaan kohdistuvaa vakavaa loukkausta koskevan väitteensä tueksi.

52 Seuraavaksi on todettava, että riidanalaisella toimella ennen kaikkea muutetaan käsiteltävänä olevassa asiassa direktiivin 91/414 liitettä I lisäämällä siihen maininta

parakvatista tehoaineena ja täsmentämällä sen tehoaineena käytön edellytyksiä (1 artikla); siinä velvoitetaan jäsenvaltiot tarkastelemaan kaikkien parakvattia sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupia ja arvioimaan tuotteet uudelleen kaikkien sellaisten sallittujen kasvinsuojeluaineiden osalta, jotka sisältävät parakvattia (3 artikla); siinä velvoitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että luvanhaltijat raportoivat viimeistään 31.3.2008 ohjausohjelman kautta toteutettavien riskinhallintatoimenpiteiden vaikutuksista ja parakvattivalmisteiden edistymisen toteutumisesta (4 artiklan ensimmäinen kohta), ja komissio velvoitetaan siinä toimittamaan elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle riidanalaisen toimen soveltamista koskeva raportti, josta käy ilmi, täyttyvätkö aineen sisällyttämistä liitteeseen I koskevat edellytykset edelleen, ja ehdottamaan kaikkia tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia, joihin voi tarvittaessa sisältyä myös aineen poistaminen mainitusta liitteestä (4 artiklan toinen kohta).

53 Riippumatta siitä, mikä tai mitkä mainituista säännöksistä kantajien mukaan loukkaavat vakavasti niiden puolustamia etuja heikentämällä näiden etujen suojelua ja loukkaamalla vakavasti erään kantajan omaisuudensuojaa, on todettava, että mainitut säännökset koskevat kantajia ympäristönsuojelun tai työntekijöiden terveyden suojelun aktiivisten toimijoiden tai omistusoikeuksien haltijoiden objektiivisessa ominaisuudessa samalla tavoin kuin ketä tahansa muuta samassa asemassa olevaa henkilöä.

54 Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, tämä ominaisuus ei kuitenkaan yksinään riitä osoittamaan, että riidanalainen toimi koskisi kantajia erikseen (ks. vastaavasti asia C-321/95 P, Greenpeace ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 28 kohta ja asia T-154/02, Villiger Söhne v. neuvosto, määräys 30.4.2003, Kok. 2003, s. II-1921, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Edellä esitetystä seuraa, että sen perusteella, että riidanalaisella toimella väitetään olevan vakavia kielteisiä vaikutuksia kantajien etuihin ja omaisuudensuojaan, ei voida katsoa, että riidanalainen toimi koskisi kantajia erikseen.

56 Kantajat väittävät toiseksi, että EEB:llä ja EFFAT:lla on erityinen neuvonantajan asema suhteessa yhteisöjen toimielimiin ja että Natuur en Milieu, Naturskyddföreningen ja IUF ovat täsmälleen samanlaisessa asemassa suhteessa muihin kansallisiin tai ylikansallisiin viranomaisiin ja että osa kantajista on sääntömääräisen tarkoituksensa mukaisesti nimenomaisesti vaatinut komissiota olemaan sisällyttämättä parakvattia direktiivin 91/414 liitteeseen I.

57 Tältä osin on syytä huomauttaa ensinnäkin, että henkilön osallistuminen yhteisön säädöksen antamiseen tai päätöksen tekemiseen johtavaan menettelyyn tavalla tai toisella voi yksilöidä tämän henkilön kyseisen säädöksen tai päätöksen osalta ainoastaan, jos sovellettavissa yhteisön säännöksissä on säädetty tietyistä tätä henkilöä koskevista menettelyllisistä takeista (ks. asia T-339/00, Bactria v. komissio, määräys 29.4.2002, Kok. 2002, s. II-2287, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen toimen hyväksymiseen sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä ei kuitenkaan anneta minkäänlaisia menettelyllisiä takeita kantajien hyväksi eikä edes säädetä sellaisten yhteisön, kansallisten eikä ylikansallisten neuvoa-antavien toimielimien osallistumisesta, joihin kantajat väittävät kuuluvansa. Näin ollen riidanalaisen toimen ei voida katsoa koskevan kantajia erikseen sen perusteella, että ne pyysivät yhteisön viranomaisia olemaan sisällyttämättä parakvattia direktiivin 91/414 liitteeseen I, eikä sen perusteella, että kantajat väittävät osallistuneensa neuvoa-antavien toimielinten toimintaan.

58 Kolmanneksi on todettava sen väitteen osalta, jonka mukaan Alankomaiden ja Ruotsin oikeuden mukaan sellaiset toimet, jotka loukkaavat kantajien puolustamia

etuja, koskevat kantajia suoraan ja erikseen, että mainituille kantajille joidenkin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmässä myönnetyllä asiavaltuudella ei ole merkitystä arvioitaessa niillä olevaa asiavaltuutta, kun kyse on EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisesta asiavaltuudesta nostaa kumoamiskanne yhteisöjen toimielimen toimea vastaan (ks. vastaavasti asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 51 kohta).

59 Edellä esitetystä seuraa, että yhteisöjen oikeudessa ei ole säännöksiä sellaisesta kanneoikeudesta yhteisöjen lainkäyttöelimissä, johon kantajat käsiteltävänä olevassa asiassa vetoavat.

60 Kantajat väittävät neljänneksi, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan mukainen tehokasta oikeussuojaa koskeva vaatimus, jota sovelletaan yhteisöjen toimielimiin EU 6 artiklan 2 kohdan nojalla, edellyttää, että käsiteltävänä oleva kanne otetaan tutkittavaksi sillä perusteella, että kanteiden nostaminen kansallisissa tuomioistuimissa johtaisi pitkiin, monimutkaisiin ja kalliisiin oikeudenkäynteihin ja että mainitut tuomioistuimet eivät kykenisi ratkaisemaan nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä esiin nousseita kysymyksiä.

61 Yhteisöjen tuomioistuin on tältä osin katsonut, että oikeus saada tehokasta oikeussuojaa on yksi jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuvista yleisistä oikeusperiaatteista ja että tämä oikeus on myös vahvistettu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa (edellä 48 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 38 ja 39 kohta).

62 Yhteisöjen tuomioistuin on samassa tuomiossa todennut, että EY:n perustamissopimuksella on yhtäältä EY 230 ja EY 241 artiklan sekä toisaalta EY 234 artiklan avulla luotu täysin kattava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa toimielinten toimiin kohdistuva laillisuusvalvonta yhteisöjen tuomioistuinten tehtäväksi. Tässä järjestelmässä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka eivät EY 230 artiklan neljännessä kohdassa mainittujen tutkittavaksi ottamisen edellytysten vuoksi voi suoraan riitauttaa yleisesti sovellettavia yhteisön toimia, voivat tilanteen mukaan vedota tällaisten toimien pätemättömyyteen joko välillisesti EY 241 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimissa tai kansallisissa tuomioistuimissa, jotka eivät ole toimivaltaisia itse toteamaan, että kyseiset toimet ovat pätemättömiä, ja vaatia viimeksi mainittuja esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle tältä osin ennakkoratkaisukysymyksiä (edellä 48 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 40 kohta).

63 Oikeuskäytännöstä ilmenee lopuksi, että kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen yhteisöjen tuomioistuimissa ei voi riippua siitä, onko olemassa sellainen kansallinen oikeussuojakeino, joka mahdollistaa sen toimen pätevyyden tutkimisen, jonka kumoamista vaaditaan (ks. vastaavasti edellä 48 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 46 kohta).

64 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössään vahvistaman kannan mukaan kantajien kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi yksinomaan niiden esittämän tehokasta oikeussuojaa koskevan väitteen perusteella.

65 Kantajat väittävät viidenneksi, että kanne on otettava tutkittavaksi prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen nojalla. Tältä osin on riittävää todeta, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että yksinomaan se seikka, että tietty toimi vaikuttaa kantajaan päinvastaisella tavalla kuin henkilöön, jolla on asiavaltuus kumoamiskanteen

nostamiseen mainittua toimea vastaan, ei riitä perustamaan kantajalle asiavaltuutta (ks. vastaavasti edellä 44 kohdassa mainittu asia Eridania ym. v. komissio, tuomion 7 kohta ja asia C-106/98 P, Comité d'entreprise de la société française de production ym. v. komissio, tuomio 23.5.2000, Kok. 2000, s. I-3649, 41 kohta). Vaikka tällaisessa tilanteessa myönnettäisiin, kuten kantajat väittävät, että väliintulijalla olisi asiavaltuus nostaa kumoamiskanne riidanalaista toimea vastaan, yksinomaan tämän seikan perusteella ei voida katsoa, että kantajat täyttävät vaatimuksen siitä, että riidanalainen toimi koskee niitä erikseen, eikä niitä voida vapauttaa näyttämästä toteen sitä, että ne täyttävät mainitun vaatimuksen.

66 Kantajat väittävät kuudenneksi, että niiden asiavaltuus johtuu yhtäältä siitä, että komissio toteaa Århusin asetusta koskevan ehdotuksen perusteluissa, että sellaisilla eurooppalaisilla ympäristönsuojelujärjestöillä, jotka täyttävät tietyt objektiiviset edellytykset, on EY 230 artiklan neljännen kohdan mukainen asiavaltuus, ja toisaalta siitä, että kantajat täyttävät mainitut objektiiviset edellytykset käsiteltävänä olevassa asiassa.

67 Tältä osin on syytä todeta ensinnäkin, että normihierarkiaa koskevat periaatteet (ks. asia C-240/90, Saksa v. komissio, tuomio 27.10.1992, Kok. 1992, s. I-5383, 42 kohta) ovat ristiriidassa sen kanssa, että johdetun oikeuden toimella myönnetään asiavaltuus sellaisille yksityisille oikeussubjekteille, jotka eivät täytä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa asetettuja vaatimuksia. Asia on sitä suuremmalla syyllä näin johdettuun oikeuteen kuuluvaa toimea koskevan ehdotuksen perustelujen osalta.

68 Näin ollen mainittuihin perusteluihin vetoaminen ei vapauta kantajia velvollisuudesta näyttää toteen, että riidanalainen toimi koskee niitä erikseen. Vaikka lisäksi myönnettäisiin, että kantajat ovat Århusin asetusta koskevassa ehdotuksessa

tarkoitettuja tahoja, on todettava, että kantajat eivät esitä mitään syytä, minkä vuoksi tämän ominaisuuden perusteella olisi katsottava, että riidanalainen toimi koskee niitä erikseen.

69 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen toimi ei koske kantajia erikseen. Kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta ilman, että on tarpeen käsitellä sitä, koskeeko kyseinen toimi kantajia suoraan.

Oikeudenkäyntikulut

70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska komissio on sitä vaatinut.

71 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa väliintulijana komission vaatimusten tueksi esiintynyt osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan lisäksi korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

3) **Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä marraskuuta 2005.

E. Coulon

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja